28/06/2019

“Το Άγιο Βάπτισμα ενώνει και συνδέει τη φύση μας με τη θεία χάρη”

/ Γνώμες

Το Άγιο Βάπτισμα μας δίνει κάτι, που τίποτ’ άλλο πάνω στη γη δεν μπορεί να μας δώσει ενώνει και συνδέει τη φύση μας με τη θεία χάρη.

Έτσι, ο άνθρωπος βγαίνει από την κολυμβήθρα όπως ένα αντικείμενο από το εργαστήριο. Πάρε, για παράδειγμα, μια χάλκινη καμπάνα, στην οποία έχει προστεθεί και ασήμι. Μια όμοια χάλκινη καμπάνα χωρίς ασήμι δεν διαφέρει εξωτερικά από την προηγούμενη, αλλά η σύνθεσή της είναι διαφορετική, ο ήχος της διαφορετικός, η ποιότητά της διαφορετική, η αξία της διαφορετική.

Όμοια διαφέρουν και δύο άνθρωποι, από τους οποίους ο ένας είναι βαπτισμένος και ο άλλος αβάπτιστος. Στην περίπτωση αυτή η διαφορά τους είναι ότι ο πρώτος έχει τη χάρη του Αγίου Πνεύματος, ενώ ο δεύτερος δεν την έχει.

Η χάρη του Αγίου Πνεύματος συμπράττει με το βάπτισμα, αφού ο άνθρωπος βαπτίζεται τόσο με το νερό όσο και με το Άγιο Πνεύμα. Βαπτισμένος και

αβάπτιστος είναι φαινομενικά ίδιοι.

Στην πραγματικότητα, όμως, ως προς τη σύνθεσή τους είναι εντελώς διαφορετικοί.

Κατά το άγιο Βάπτισμα ένα νέο στοιχείο, στοιχείο υπερφυσικό, προστίθεται στη σύνθεσή μας. Και αφότου προστεθεί, παραμένει κρυμμένο και ενεργεί μυστικά στη φύση μας. Βαπτιζόμαστε νήπια ή και βρέφη. Μολονότι αγνοούμε τι συμβαίνει μέσα μας, η χάρη ενώνεται μαζί μας και αρχίζει να ενεργεί στην ύπαρξή μας κατά την άπειρη αγαθότητα του Θεού και κατά την πίστη των γονιών και των αναδόχων μας.

Μεγαλώνοντας, δεν μπορούμε να διακρίνουμε τι σ’ εμάς είναι από τη φύση και τι από τη χάρη, η οποία, από την ώρα ακριβώς του βαπτίσματος, βρίσκεται και ενεργεί μέσα μας με τον δικό της ιδιαίτερο τρόπο.

Στα πρώτα χρόνια του χριστιανισμού, όταν οι άνθρωποι βαπτίζονταν σε μεγάλη ηλικία, η ενέργεια της χάριτος στους νεοφώτιστους ήταν άμεσα αισθητή από τους ίδιους και αντιληπτή από τους άλλους.

Ιδιαίτερα εντυπωσιακές ήταν οι αλλαγές στα ήθη και το βίο των νέων χριστιανών.

Ένας οργίλος άνθρωπος, λ.χ., γινόταν πράος, ένας υπερήφανος ταπεινός, ένας φιλάργυρος γενναιόδωρος, ένας ακόλαστος αγνός κ.ο.κ.

Κάτι τέτοιο έγινε, αναμφίβολα, και μ’ εμάς στη κολυμβήθρα του αγίου βαπτίσματος. Μεγαλώνοντας, όμως, και συνειδητοποιώντας τα χαρίσματα μας -όποια και όσα έχει ο καθένας μας-, περηφανευόμαστε και ξιπαζόμαστε, γιατί τα αποδίδουμε στον εαυτό μας. Κάθε χάρισμά μας, ωστόσο, πρέπει να το αποδίδουμε στη χάρη του Θεού, που αναδημιουργεί ό,τι φυσικό έχουμε μέσα μας, αλλά και μας δίνει πολλά νέα δώρα.

Η χάρη ενεργεί μυστικά στον άνθρωπο από τη νηπιακή ηλικία, αμέσως μετά το βάπτισμα.

Ανανεώνεται με τη μετάληψη των αχράντων Μυστηρίων του σώματος και του αίματος του Χριστού.

Το περιβάλλον μέσα στο οποίο μεγαλώνουμε, και πρώτιστα η οικο¬γένειά μας, αν έχει πίστη και ευσέβεια, αφήνει ελεύθερη τη χάρη να ενεργήσει σ’ εμάς μέσω της χριστιανικής ανατροφής. Έτσι περνάμε την παιδική και εφηβική ηλικία σε συνθήκες εντελώς ανόμοιες μ’ εκείνες των αβάπτιστων. Δεν σου δίνει ευχαρίστηση η ιδέα ότι είσαι πολύ ευνοημένη από τη θεία πρόνοια; Δόξασε γι’ αυτό

τον Κύριο.

Η χάρη ενεργεί μυστικά, αλλά συχνά εκδηλώνεται ανοιχτά σε ιερά έργα.

Όσο πιο πολύ ασκείσαι, όσο πιο πολύ τρίβεσαι, όπως λέμε, στη χριστιανική ζωή, τόσο πιο έντονα θα δοκιμάζεις την ενέργεια της χάριτος.

Μέσα στα ξύλα υπάρχει φωτιά, μα είναι κρυμμένη- τρίψε δύο ξύλα, και θα δεις να εμφανίζονται πρώτα καπνός κι έπειτα φλόγα.

Ο τηλέγραφος είναι σιωπηλός, αλλά με την τριβή η συσκευή του παράγει ηλεκτρισμό και τον ενεργοποιεί.

«Τρίψε», λοιπόν, κι εσύ τη ψυχή σου, θέρμανε την με τη χριστιανική ζωή, για να εκδηλωθεί μέσα σου η ζωντανή ενέργεια της θείας χάριτος.

Μόνο, μη λυπάσαι τον εαυτό σου…

Πηγή: Οσίου Θεοφάνους του Εγκλείστου, «Ο δρόμος της ζωής», εκδ. Ι.Μ.Παρακλήτου